

Bilag 7.

Den 12. marts 1973.

Notat fra finansministeren om oplysninger om rettigheder og pligter i forbindelse med ekspropriationsforretninger.

I forbindelse med en påtænkt udtalelse i udvalgsbetænkningen er der rejst spørgsmål om en ordning, hvorefter ekspropriationsmyndighederne som et led i ekspropriationsforretningen skulle give den pågældende ejer en skrivelse, hvori der gives oplysning om ejerens rettigheder og forpligtelser i forbindelse med ekspropriationen. Når ejeren i forbindelse med en stedfunden ekspropriation anmoder derom, skulle han endvidere have adgang til hos skattemyndighederne at få en forpligtende vejledning om de skattemæssige konsekvenser af ekspropriationen. Vejledningen skulle dog kun være forpligtende for myndighederne, såfremt de oplysninger, som skatteyderen har givet, er korrekte.

1. Til det anførte skal finansministeriet bemærke, at tanken om den omtalte almindelige oplysning om ejerens rettigheder og pligter i forbindelse med ekspropriationen omfatter en række andre forhold end de skattespørgsmål, der er til behandling i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Spørgsmålet om en sådan ordning og om de ændringer af ekspropriationslovgivningen, som eventuelt ville være nødvendige, rækker derfor langt ud over finansministeriets område.

2. Der er ikke hjemmel i den gældende skattelovgivning til at indføre en ordning, som giver skatteyderen en ret til at få en forpligtende vejledning — altså en *bindende* forhåndsbesked — om ekspropriationens skattemæssige følger.

Bindende forhåndsbesked blev for nogle år siden indført på et begrænset område,

nemlig inden for dødsbopeskatningen. Det skete ved en både omfattende og arbejdsmæssigt tidkrævende ændring af landsskatteretsloven. Det ville også kræve et stort forberedende arbejde, såfremt en lignende ordning skulle gennemføres på ekspropriationsområdet. Blandt de problemer, der måtte behandles, skal nævnes:

a) Forhåndsbeskeden burde vel være bindende ikke blot for skattemyndighederne, men også for den skattepligtige. Der måtte tages nærmere stilling til, under hvilke betingelser den bindende virkning skulle indtræde.

b) Hverken skatteyderen eller det offentlige kunne være tjent med en inappellabel forhåndsbesked, afgivet af en lokal eller regional skattemyndighed. Derfor måtte der gives regler om både skatteyderens og det offentliges adgang til inden en vis frist at anfægte forhåndsbeskedens rigtighed. For skatteyderens vedkommende måtte det ske ved *klage til landskatteretten* og eventuel efterfølgende *domstolsprøvelse*. For det offentliges vedkommende begrænser en ordning med bindende forhåndsbesked de overordnede skattemyndigheders sædvanlige revisionsbeføjelse; spørgsmålet er, i hvilket omfang revisionsbeføjelsen skulle bibeholdes inden for en vis kortere frist.

Et omfattende sæt af regler om bindende forhåndsbesked på ekspropriationsområdet ville bl. a. i administrativ henseende føre til komplikationer, som ville stå i misforhold til, hvad der efter ministeriets indtryk kan være et rimeligt behov for. Det er kun ved